

HVERGANG EN SOMMER 1909

Mel.: M. Jermiin-Nissen

Tekst: Piet Hein

Arr.: John Høybye

1. Hvergang en sommer igen kommer dragende, dvælende, farende hen

Hvergang en sommer igen kommer dragende, dvæ - len - de, farende hen

er det som kom man i dybet af dagene hjem til sin hjemegn igen.

hjem til sin hjemegn igen

er det som kom man i dybet af dagene hjem til sin hjemegn igen

er det som

1. Hvergang en sommer igen kommer dragende, dvælende, farende hen, er det, som kom man i dybet af dagene hjem til sin hjemegn igen.
2. Ude i verden, hvor jorden og himlene skifter i ukendte skær, længes man ind i sit øriges svimlende verden af lunerigt vejr.
3. Åh, at forundres og komme på luftene let som et løvetandsfrø ned i det syngende, susende, duftende græs på en sommergrøn ø.
4. Her, er man hjemme, hvor stormen og vindene, solen og skyerne går, midt i det 'nu', som er selve den rindende tråd mellem aldre og år.
5. Her mellem havet og strømmen og stenene nynner en langelig sang, samlende alt, som har været forenende, alt som skal være en gang.
6. Stranden den stride, bestormet af vandene, lægger sin vandrende ring, lukkende rundt om de varige, standende, enkle og evige ting.
7. Tavse, mens druehyld løfter mod rummene sommerens glødende bær, glider vi ind i den syngende, summende, susende sommer og 'er'.